

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 31 ΜΑΡΤΙΟΥ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκτὸς εἰς τὸ ἐν Περουπόλει ὑπογραφέν Πρωτό-
κολλον τὴν 23 Μαρτίου [4 Ἀπριλλίου] 1826 καθι-
στάθησαν αἱ πρῶται θάσεις τῆς εἰρηνοποιήσεως τῆς Ἑ-
λλάδος, τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἀποκαθίσταται ὅχι μικροῦ
λόγου ἄξιον εἰς τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα μάλιστα σπου-
δαίους, καὶ σπεύδωμεν νὰ τὸ κοινοποιήσωμεν εἰς τοὺς
ἀγνώστας μας.

Μεταφράζομεν δὲ αὐτὸ ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἰονίων
ἡτῶν, ὅποιον, κατὰ τὸ λέγειν τῆς, ἐπαρουσιάσθη εἰς
τὰς δύο Βουλὰς τῆς Μεγάλης Βρεταννίας ἐφέτος κατὰ
προσταγὴν τοῦ βασιλέως.

Διηθεῖσα παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἡ Βρεταννικὴ Αὐτοῦ
Μεγαλειότης νὰ μεσιτεύσῃ περὶ συνδιαλλαγῆς αὐτῶν
μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας —, πρεσβαλοῦσα ἐπο-
μένως τὴν μεσιτείαν τῆς πρὸς ταύτην τὴν Δύναμιν, καὶ
ἐπιθυμοῦσα νὰ συμφωνήσῃ μετὰ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλει-
ότητος τοῦ αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσιῶν περὶ τῶν
κατὰ ταῦτα μέτρων τῆς Κυβερνήσεώς τῆς ἐπιθυμοῦσα
ὡς πάλιν καὶ ἡ Αὐτοκρατορικὴ Αὐτοῦ Μεγαλειότης νὰ κατα-
παύσῃ ὁ πόλεμος ὁ κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ Αἰγαῖον
Πελάγος ὑφιστάμενος διὰ συμβιβασμοῦ ἀρμόζοντος εἰς
τὰς ἀρχὰς τῆς Θρησκείας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς
φιλανθρωπίας.

Οἱ ὑποφαινόμενοι ὥρισαν:—

1. Ἡ εἰς τὴν Πόρταν πρεσβληθησομένη συνδιαλλαγή,
καὶ ἡ Κυβέρνησις αὕτη δεχθῇ τὴν προτεθεῖσαν μεσιτείαν,
σκοπὸν θέλει ἔχει τὸ νὰ θέσῃ τοὺς Ἕλληνας πρὸς τὴν
Ὀθωμανικὴν Πόρταν εἰς τὰς κατωτέρω ῥηθησομένας
σχέσεις.

Ἡ Ἑλλὰς θέλει εἶναι ἐξάρτημα ἐκείνου τοῦ βασι-
λείου, καὶ οἱ Ἕλληνες θέλουν πληρόναι εἰς τὴν Πόρταν
φόρον εἰρήσιον, τὸ ποσὸν τοῦ ὁποίου νὰ προσδιορισθῇ,
διὰ κοινῆς συγκαταθέσεως. Θέλουν κυβερᾶσθαι ἀφο-
ριστικῶς ἀπὸ Διοικητὰς παρ' αὐτῶν ἐκλεγομένους καὶ
διοριζομένους, εἰς τὸν διορισμὸν ὅμως τῶν ὁποίων ἡ Πόρ-
τα θέλει ἔχει κάποιαν ἐπιρροήν.

Εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην οἱ Ἕλληνες θέλουν ἀπο-
λαμβάνει τελείαν ἐλευθερίαν συνειδήσεως, ὁλόκληρον ἐλευ-
θερίαν ἐμπορίου, καὶ θέλουν κανονίζει ἀφοριστικῶς τὴν
ἐσωτερικὴν αὐτῶν Κυβέρνησιν.

Διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ δὲ πλήρης διαχώρισις μεταξὺ τῶν
ἀνθρώπων τῶν δύο ἐθνῶν, καὶ νὰ ἐμποδισθῶν αἱ συγ-
κρούσεις, αἵτινες μέλλουν νὰ εἶναι τὰ ἀναγκαῖα παρ-
επόμενα τόσοι μακροχρονίου πολέμου, οἱ Ἕλληνες θέλουν

καταλάβει τὰς τε ἐν τῇ ἡπείρῳ καὶ τὰς ἐν ταῖς νήσοις
τῆς Ἑλλάδος κειμένας Τουρκικὰς κτήσεις.

2. Γενομένης δεκτῆς τῆς ἀρχῆς μεσιτείας μεταξὺ Τούρ-
κων καὶ Ἑλλήνων, κατὰ συνέπειαν τῶν ἐπὶ τοῦτο γεν-
μένων ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τοῦ Πρέσβους τῆς
Βρεταννικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος διαδημάτων, ἡ Αὐτο-
κρατορικὴ Αὐτοῦ Μεγαλειότης θέλει μεταχειρισθῇ κατὰ
πᾶσαν περίστασιν τὴν ἐπιρροήν τῆς διὰ νὰ ἐπιταχύνῃ
τὸν σκοπὸν τῆς μεσιτείας ταύτης. Ὁ δὲ τρόπος καὶ
ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἡ Αὐτοκρατορικὴ Αὐτοῦ Μεγαλειότης
θέλει μεθέξει εἰς τὰς μετέπειτα πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν
Πόρταν διαπραγματεύσεις, αἵτινες θέλουν εἶναι τὸ παρ-
επόμενον ταύτης τῆς μεσιτείας, θέλουν προσδιορισθῇ εἰς-
έπειτα ἐκ κοινῆς συγκαταθέσεως ἀπὸ τὰς Κυβερνήσεις
τῆς Βρεταννικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος καὶ τῆς Αὐτο-
κρατορικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

3. Ὅψέ ποτε δὲ ἡ Πόρτα δὲν δεχθῇ τὴν παρὰ τῆς
Βρεταννικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος προτεθεῖσαν εἰς αὐτὴν
μεσιτείαν, ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ἤθελεν εἶναι ἡ φύσις
τῶν πρὸς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν σχέσεων τῆς Βρε-
ταννικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, ἡ Βρεταννικὴ Αὐτοῦ Με-
γαλειότης καὶ ἡ Αὐτοκρατορικὴ Αὐτοῦ Μεγαλειότης θέλουν
φυλάξει πάντοτε τοὺς ὅρους τοῦ συμβιβασμοῦ τοῦ εἰς
τὸν Ἀρ. 1. τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου δηλωθέντος, ὡς
ἔασιν ὅποιασδήποτε συνδιαλλαγῆς μεταξὺ τῆς Πόρτας
καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ δὲν θέλουν παραβλέπει καμμίαν
ἀρμοδίαν εὐκαιρίαν νὰ μεταχειρισθῶν τὴν ἐπιρροήν των
πρὸς τὰ δύο διαμαχόμενα μέρη, διὰ νὰ κατορθώσων τὴν
συνδιαλλαγὴν των κατὰ τὰς ἄνω εἰρημένας θάσεις.

4. Ἡ Βρεταννικὴ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, καὶ ἡ Αὐτοκρα-
τορικὴ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἀποταμιεύουν εἰς τὸ μετ-
έπειτα τὸ νὰ παραδεχθῶν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ προσ-
διορίσων τὰ κατὰ μέρος τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος συνδιαλλαγῆς,
καθὼς καὶ τὰ σύνορα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν τοῦ
Αἰγαίου Πελάγους νήσων, αἵτινες θέλουν συμπερι-
ληφθῇ, καὶ τὰ ὅποια θέλουν προλεθῇ εἰς τὴν Πόρταν νὰ
γνωρίζῃ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἑλλάς.

5. Ἐτι δὲ ἡ Βρεταννικὴ Αὐτοῦ Μεγαλειότης καὶ ἡ Αὐτο-
κρατορικὴ Αὐτοῦ Μεγαλειότης δὲν θέλουν ζητήσῃ κατὰ τὸν
συμβιβασμὸν τοῦτον καμμίαν αὐξήσιν γῆς, οὔτε καμμίαν
ἀφοριστικὴν ἐπιρροήν ἢ πλεονέκτημα κατὰ τὸ ἐμπόριον
τῶν ὑπηκόων των, τὸ ὅποιον νὰ μὴν ἀπρλαμβάνουν ἐπί-
σης ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη.

6. Ἡ Βρεταννικὴ Αὐτοῦ Μεγαλειότης καὶ ἡ Αὐτοκρα-
τορικὴ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἐπιθυμοῦσαι νὰ ἀνιμμεθ-

ἔχουσιν οἱ Σύμμαχοι τῶν εἰς τοὺς ὀριστικούς συμβιβασμούς, τῶν ὁποίων τὸ παρὸν Πρωτόκολλον περιέχει τὸ σχέδιον, θέλουν κοινοποιήσει τὴν παρῶσαν συνθήκην μυστικῶς εἰς τὰς αὐλὰς τῆς Βιέννης, τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Βερολίνου, καὶ θέλουν προβάλλει εἰς αὐτὰς τὸ νὰ στέρξουν νὰ ἐγγυηθοῦν, μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας, τὴν συνθήκην, διὰ τῆς ὁποίας θέλει ἐκτελεσθῇ ἡ μεταξὺ τῶν Τούρκων καὶ Ἑλλήνων συνδιαλλαγή, ἐπειδὴ ἡ Βρεταννικὴ Αὐτοῦ Μεγαλειότης δὲν δύναται νὰ ἐγγυηθῇ παρομοίαν συνθήκην.

ΟΥΕΑΛΙΓΚΤΩΝ,
ΝΕΣΣΕΛΡΟΔΗΣ,
ΛΙΕΙΗΝ.

Ἐν Πητρουπόλει.

Τὴν 4 Ἀπριλλίου (23 Μαρτίου) 1826.

Ἰδοὺ δὲ καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀπὸ διαφόρους ἐφημερίδας ἀναφερομένου ὡς Πρωτοκόλλου νέας συνθήκης συμπληρωτικῆς τῆς τῶν 6 Ἰουλίου, ὑπογραφέντος ἐν Λονδίῳ τὴν 21 τοῦ Δεκεμβρίου.

“Ἐπειδὴ τὰ πραχθέντα διάφορα κινήματα εἰς τὸ νὰ ὑποχρεώσουν τὴν Πόρταν νὰ δεχθῇ τὴν παρέμβασιν τῶν τριῶν Δυνάμεων ἀπέβησαν μάταια, αἱ συμφωνήσασαι Αὐλαὶ θέλουν μεταχειρισθῇ ὅσα δύναται μέσα διὰ ν’ ἀπατήσουν δραстикῶς ἀπὸ τὴν Πόρταν τὸ νὰ ἐνασχοληθῇ τέλος πάντων εἰς τὰ γεγονότα προβλήματα διὰ τὸ καλὸν τῆς ἀνθεωπότητος καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἐμπορίου ὅλων τῶν ἐθνῶν. “Ὅθεν διὰ νὰ κατορθωθῇ τοῦτο [λέγει τὸ Πρωτόκολλον], ἀποκαθίστανται κατὰ σύμπτωσιν ἀναγκαῖαι στρατιωτικαὶ τινες ἐνέργειαι διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, πάντοτε ὅμως θέλουν γένει κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου, καὶ κάμμία τῶν συμφωνησασῶν Δυνάμεων δὲν θέλει ἔχει τὸ δίκαιον ἐφ’ ὁποιαδήποτε προφάσει νὰ ζητήσῃ αὐξήσιν γῆς, ἢ ὁποιαδήποτε ἄλλα πλεονεκτήματα. Τὰ δὲ προκύψαντα ἐξοδα ἐκ τῶν μέτρων τῆς ἐκτελέσεως θέλουν ἐκτιμηθῇ κοινῶς, καὶ θέλει συμφωνηθῇ ἡ φύσις τῶν ἀμοιβῶν.”

Ἐκ Φραγκοφόρτου, 17 Φεβρουαρίου.

Λέγεται περί τινος διακηρύξεως σταλείσης τὴν 9 Ἰανουαρίου ἀπὸ τῆς Ῥωσικῆς αὐλῆς ἐν εἶδει ἐγκυκλίου πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀπεσταλμένους τούτου τοῦ ἔθνους. Εἰς αὐτὴν εἰδοποιοῦνται ἐκ νέου τὰ ἤδη ἐγνωσμένα αἰσθήματα τῆς Ῥωσσίας, ὅτι θέλει νὰ ἐμμείνῃ σφιγκτὰ εἰς τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου 1827, καὶ ὅτι δὲν ἔχει προκείμενον σκοπὸν κάμμιαν κατάκτησιν, καὶ ἐὰν μάλιστα τὸ πείσμα τῆς Πόρτας ἤθελε δώσει ἀφορμὴν εἰς στρατιωτικὰς ἐνεργείας.

Λέγεται ὡσαύτως καὶ περί τινος ἐπιστολῆς ἰδιοχείρως γεγραμμένης παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος Νικολάου πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας, διὰ τῆς ὁποίας τὸν δίδει τὰς πλέον εἰρηνικὰς διαβεβαιώσεις. Ἐκ τούτων ἀποκαθίσταται πάντοτε πιθανώτερον τὸ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ συνθήκη τῆς 6 Ἰουλίου χωρὶς νὰ συμβῶσι καὶ ἕτερα πολεμικὰ δείγματα.

Ἐξ Αἰγούστης, 15 Φεβρουαρίου.

Ἐκ γραμμάτων τοῦ Φραγκοφόρτου βεβαιοῦται ὅτι ἐπανελήφθησαν αἱ συνδιαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ὁθωμανικῆς Πόρτας, καὶ ὅτι ἐλπίζονται εὐτυχέσταται ἐκβασεῖς. Ἐκτὸς τῆς παρὰ τῷ αὐτοκράτει Νικολάῳ ἀποστολῆς τοῦ πρίγκιπος Ἀσσιαρμούργου, λέγεται ὅτι καὶ ὁ

λόγδος Στουάρτ ἀνεχώρησεν ἐκ Λονδίνου ὡς ἑκτακτος ἀπεσταλμένος καὶ φαίνεται ὅτι ἐπὶ πρεσβείᾳ εἰρηνιστοῦ.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐρισκόμενος πρέσβυς τῶν Κάτω Χωρῶν ἐπεφορτίσθη τὴν σημαντικὴν ἀποστολὴν τοῦ νὰ παραστήσῃ εἰς τὴν Πόρταν τὰς παρὰ τῶν τριῶν συμμάχων Δυνάμεων τὴν 21 Δεκεμβρίου γενομένης ἀποφάσεις συμπληρωτικὰς τῆς συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου. Κατὰ συνέπειαν δὲ τῶν ἀποφάσεων τούτων βεβαιοῦται ὅτι ἐδόθη εἰς τὴν Πόρταν νέα παράτασις δύο μηνῶν διὰ νὰ στέρξῃ εἰς τὰς προτάσεις τὰς περὶ τῆς Ἑλλάδος εἰς αὐτὴν γενομένης.

(Ἐφημ. τῶν Ἰον. Νήσων.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 1263.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ ἡ δημοπρασία τῶν ἐφετεινῶν προσόδων τῆς Πελοποννήσου δὲν ἐπιδέχεται ἄλλην ἀναβολὴν διὰ τὸ στενὸν τοῦ καιροῦ

Διατάξει.

Α'. Νὰ συστηθῇ ἐπὶ τῆς δημοπρασίας τῶν ἐφετεινῶν προσόδων τῆς Πελοποννήσου ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τοὺς Κυρίου Ἑμμανουὴλ Βερνάρδου, Ἀνδρέαν Κασσιμάτην, Φίλιππον Κάππαρη, Σταμάτιον Μαυρογορδάτον καὶ Ἰωάννην Σιρρόν.

Β'. Ἡ ἐπιτροπὴ συσσωματωμένη νὰ περιέλθῃ τὰς ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου καὶ νὰ ἐνεργῇ καὶ τελειώσῃ τὴν δημοπρασίαν τῶν προϊόντων ἐκάστης ἐπαρχίας, εἰς τὴν ἰδίαν ἐπαρχίαν.

Γ'. Ἄν εἰς τινὰ ἐπαρχίαν, ἐξ αἰτίας τῆς ἐπιτοπίου δημοπρασίας, δὲν δοθῇ δι' ἰδιοτέλειαν ἢ ἀποχωρῶσα τιμὴ ἢ ἐπιτροπὴ νὰ ἔχῃ τὴν ἀδειαν νὰ κάμῃ τὴν δικαίαν καὶ σωστὴν ἐκτίμησιν τῶν προσόδων τῆς, καὶ νὰ ὑποχρεοῦται ἡ ἐπαρχία νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ Ταμεῖον τὴν προσδιορισθεῖσαν ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν ποσότητα.

Δ'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα, ἐκδίδουσα τὴν ἀναγκαίαν δηλωτοίησιν καὶ διάταξιν, καὶ ἐφοδιάζουσα καὶ τὴν παρῶσαν ἐπιτροπὴν μετὰ τὰς ἀναλόγους ὁδηγίας τῆς.

Ἐδόθη ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 24 Μαρτίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Σ. ΓΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἀρ. 101.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς δημογέροντας τῶν τῆς Πελοποννήσου ἐπαρχιῶν.

Κατὰ τὸ ἐσώκλειστον ἀντίγραφον τοῦ Διατάγματος τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος ὑπ' Ἀριθ. 1263 διωρίσθη πενταμελὴς ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν προσόδων τῆς Πελοποννήσου κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἀρξάμενον ἀπὸ πρώτης τοῦ ἐνεστώτος μηνός, συγκειμένη ἐκ τῶν Κυρίων

Εμμανουήλ Βερνάρδου, Ἀνδρέου Κασσιμάτη, Φιλίππου Καπαρη, Σταματίου Ν. Μαυρογορδάτου καὶ Ἰω.

Καθ' ὅσον τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι νὰ εἰσπρά-
ξῃ, ἢ νὰ ἐκτιμήσῃ καὶ ἐνοικιάσῃ, καθ' ὃν τρόπον ἐγκρίνη,
εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν τὰς εἰρημένους προσόδους εἰς ὅλην
τὴν Πελοπόννησον, λαμβάνουσα καὶ τὴν τιμὴν τῆς
ἐνοικιάσεως. Διηγούνται λοιπὸν ὅλοι εἰς δημογέροντες,
καὶ ὅλοι αἱ καθεστῶσαι ἐξουσίαι πάσης πόλεως καὶ
χωρίου, καὶ χρηγῆσουσι εἰς αὐτὴν πᾶσαν ἀναγκαίαν χεῖρα
βοηθείαν, καὶ πᾶσαν εὐκολίαν πρὸς πληρεστέραν καὶ
ταχύτεραν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν τῆς.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Οἰκονομίας εἶναι εὐέλπεις, ὅτι
εἰς κἀμὴν ἐπαρχίαν δὲν θέλει εὐρεθῇ τις ἀντιβαίων
κατὰ παραμικρὸν ἐκ τῆς ἐργασίας τῆς ἐπὶ τῶν προσόδων
ἐπιτροπῆς. Ἐὰν ὅμως τις τοιοῦτος ἤθελεν εὐρεθῇ ὅπως
ἄποτε τάξεως καὶ ἐπαγγελμάτων, ἡ ἐπιτροπὴ τῆς
Οἰκονομίας θέλει ἀναγκασθῇ νὰ τὸ ἀναφέρῃ εἰς τὴν Κυ-
βέρνησιν, ἢ ὅποια, ἐν ᾧ ταῦτα διέταξεν ἀφορῶσα εἰς
τὸ συμφέρον καὶ τὴν μεγαλητέραν εὐχαρίστησιν τῶν
δικουμένων λαῶν, θέλει λάβει κατὰ τῶν δυστροπούντων
τὰ πλέον δραστήρια μέτρα.

Τῇ 24 Μαρτίου 1828, ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας ἐπιτροπὴ
Γεώργιος Κουντουριώτης.
Α. Κοντόσταυλος.
Γ. Σταῦρος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σατὰ συνέπειαν τοῦ Ἀ Ψηφίσματος,

Διατάττει.

Προστίθενται μέλη τοῦ Πανελληνίου

Εἰς τὸ Τμήμα τῆς Οἰκονομίας,

Οἱ Κύριοι Γεώργιος Σταύρου,

Ἀλέξανδρος Κοντόσταυλος.

Εἰς τὸ Τμήμα τῶν Ἐσωτερικῶν,

Οἱ Κύριοι Γρηγόριος Σουτσος,

Ἰωάννης Γιαννετᾶς.

Εἰς τὸ Τμήμα τοῦ Πολέμου,

Οἱ Κύριοι Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος,

Βιάρος Καποδίστριας.

Τῇ 29 Μαρτίου 1828, ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ συμπληροῦται σχεδὸν ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν
τοῦ Πανελληνίου, καὶ ἐπομένως αἱ ἐργασίαι ἐκάστου
τῶν τριῶν Τμημάτων αὐτοῦ πρέπει νὰ λάβουν μεγα-
λητέραν ἀνάπτυξιν.

Διατάττει.

Ἄρθ. Α.

Τὸ Τμήμα τῆς Οἰκονομίας περιλαμβάνει εἰς τὸν κόλ-

πον τοῦ τὴν Ἐπιτροπὴν, ἥτις ἤδη εἶναι ἐπιφορτισμένη
τὴν Ἐθνικὴν Χρηματιστικὴν Τράπεζαν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον
τῆς Οἰκονομίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει παρουσιάζει εἰς τὸ Τμήμα,
καὶ διὰ τοῦ Τμήματος εἰς τὸ Πανελλήνιον, ὅλα τὰ
σχέδια τῶν ἀναφορῶν, τῶν διαταγμάτων ἢ τῶν ψηφισ-
μάτων, τὰ ὅποια θέλουν ἀφίνεσθαι εἰς αὐτὴν κατ' εὐ-
θεῖαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἢ ὅσα τὸ Πανελλήνιον εἰς
τὰς σκέψεις τοῦ κρίνῃ ἐπίσης ἀρμόδιον νὰ παραπέμπῃ
εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπεξεργασίαν τῆς εἰρημένης Ἐπι-
τροπῆς.

Ἄρθ. Β.

Τὸ Τμήμα τῶν Ἐσωτερικῶν περιλαμβάνει μίαν Ἐπι-
τροπὴν συγκειμένην ἐκ τριῶν μελῶν, ἥτις θέλει κατα-
γίνεσθαι μερικώτερον εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν σχεδίων
τῶν διατάξεων, ἢ τῶν νόμων, ὅσοι ἀποβλέπουν τὸν
προσωρινὸν ὀργανισμὸν τῶν Δικαστηρίων. Θέλει ἀσχολη-
θῇ ὡσαύτως εἰς τὴν σύνθεσιν ἐνὸς κώδικος τῆς διαδι-
κασίας, καὶ βραδύτερον ἐνὸς πολιτικοῦ καὶ ποινικοῦ κώ-
δικος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει ἐργάζεται κατὰ τὰς εἰδικὰς
ὁδηγίας, τὰς ὁποίας θέλει λαμβάνει ἀπὸ τὴν Κυβέρνη-
σιν· εἰς τὰς σχέσεις τῆς μετὰ τὸ Πανελλήνιον θέλει ἀκο-
λουθεῖ τὴν αὐτὴν τάξιν, ὁποῖαν καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς
Οἰκονομίας.

Μέλη δὲ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι οἱ Κύριοι Χ.
Κλονάρης (μετατιθέμενος εἰς τοῦτο τὸ Τμήμα ἐκ τοῦ
τοῦ Πολέμου) Ἰ. Γιαννετᾶς καὶ Γ. Σουτζος.

Ἄρθ. Γ.

Συσταίνεται ἐπίσης εἰς τὸν κόλπον τοῦ Τμήματος τοῦ
Πολέμου Ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἐκ τριῶν μελῶν, ὑπὸ
τ' ὄνομα Γενικὸν Φροντιστήριον, ἀντικείμενον
τῆς ὁποίας εἶναι τὸ νὰ ἐπαγρυπνῇ καὶ νὰ βεβαιόνη ἐκ
συγκρίσεως (control) τὴν οἰκονομίαν καὶ τοὺς λογαριασμοὺς
ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν, ὅσαι ἀνάγονται εἰς τὰ τοῦ πολέμου.

Ἐκαστον τῶν μελῶν τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου θέλει
ἀσχολεῖται ἰδιαιτέρως εἰς ἓνα κλάδον τῆς ὑπηρεσίας
ταύτης. Εἰς ἐξ αὐτῶν θέλει ἔχει τὴν ἐπαγρυπνήσιν καὶ
τὴν ἐκ συγκρίσεως βεβαίωσιν τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατεύ-
ματος· ὁ δεύτερος, τὴν τοῦ Ναυτικοῦ, καὶ ὁ τρίτος,
τὴν τῶν τροφῶν, τῶν ἀποθηκῶν καὶ τοῦ ὑλικοῦ μέρους
τοῦ πολέμου.

Τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον ἐργάζεται κατὰ τὰς ὁδη-
γίας, τὰς ὁποίας θέλει λαμβάνει ἀμέσως ἀπὸ τὴν Κυ-
βέρνησιν, καὶ ἰδεάζει διὰ τοῦ Τμήματος τοῦ τοῦ Παν-
ελληνίου περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐργασιῶν, αἱ
ὁποῖαι ἀφορῶσι τὴν οἰκονομίαν τῆς ὑπηρεσίας του.

Αἱ νέαι διατάξεις, εἰς τὰς ὁποίας, κατὰ τὴν χρεῖ-
αν, θέλει ἐργάζεται τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον, θέλουν
γίνεσθαι κατὰ τὰς ὁποίας θέλει λαμβάνει παρὰ τῆς Κυ-
βερνήσεως ὁδηγίας, καὶ κατὰ τὴν γνώμην, τὴν ὁποῖαν
τὸ Πανελλήνιον, εἰς τὰ διάφορα συζητούμενα ἀντικεί-
μενα, θελήσῃ νὰ τῷ δώσῃ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη σύγκειται ἐκ τῶν Κυρίων Βιάρου
Καποδίστριας, Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, καὶ Κων-
σταντίνου Ζωγράφου.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 29 Μαρτίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἐγχώριαι εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης, 30 Μαρτίου.

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν τὸ πρῶτ' ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης μετέβη εἰς Μέθυνα, συνωδευμένος παρὰ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας Κυρίου Σ. Τρικούπη, καὶ τοῦ Κυρίου Α. Μαυροκορδάτου.

—Ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ πλοίου τοῦ καπετὰν Ἀνδρέου Γιαννίτση, τὸ ὁποῖον τὴν 23 τοῦ ἐνεστῶτος ἔφερεν αὐτῷ τὸν Κόμητα Βιάρον Καποδίστριαν, ἦλθε καὶ Κύριος Ἰ. Γιαννετᾶς, περίφημοι ἀμφότεροι διὰ τὴν αἰδεΐαν των καὶ μάλιστα διὰ τὰς πολιτικὰς καὶ ἡθικὰς γνώσεις των.

Ὁ Ταχυδρόμος τῆς Σμύρνης περιέχει τὰ ἐξῆς.

Γράμματα ἐξ Ὁθουσσῶ ἀπὸ 11 Μαρτίου ἀναγγέλλουν ὅτι ἡ Ῥωσικὴ Κυβέρνησις ἐναύλωσεν ἐκεῖ 25 πλοῖα τόσον ἔθνικα, καθὼς καὶ Αὐστριακὰ καὶ Ἀγγλικὰ διὰ τρεῖς καὶ δι' ἑξ μῆνας ἀρχομένους ἀπὸ τὴν 27 τοῦ Μαρτίου. Οἱ ἐπίτροποι τῆς ἡγέραςαν 32.000 τσερβ-τια [184,000 κοιλὰ περίπου] σίτου, ἐκ τοῦ ὁποίου κατασκευάζεται παξιμάδιον διὰ τὰ στρατεύματα, καὶ ἀγωγιάσθησαν 6,000 ἄμαξαι διὰ τὴν μετακομιδὴν τῶν ζωοτροφῶν καὶ πολεμεφοδίων, τὰ ὅποια μέλλουν νὰ καταβιβασθοῦν ἀπὸ τὰ ἐνδοτέρω καὶ νὰ ἐμβιβασθοῦν. Ὅλαι αὗται αἱ προπαρασκευαί γίνονται διὰ ἐκστρατείας κατὰ τὴν Μιγδαλίαν προσδιωρισμένην διὰ νὰ ἐφοδιάσῃ τὸ ἐν Περσίᾳ στρατόπεδον.

Ἀναγγέλλεται ὅτι ὁ Σιάχ τῆς Περσίας δὲν ἐπεκίρρωσε τὰ προίμια τῆς εἰρήνης τὰ συμφωνήθέντα μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀβδᾶ Μίρζα καὶ τοῦ στρατηγοῦ Πάσκεβιτς, καὶ ὅτι αἱ ἐχθροπραξίαι ἐπανελήφθησαν. Οἱ Ῥῶσοι ἐπῆραν τὸν δρόμον πρὸς τὴν Σουλτανίαν. Οἱ Πέρσαι δὲ πάλιν κάμνουν προπαρασκευάς, αἵτινες δείχνουν τὸν σταθερὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἀντισταθῇ πάσῃ δυνάμει εἰς τὴν ἐπιδρομὴν τοῦ ἐχθροῦ.

Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς τοῦ ἐν Σύρᾳ Α. πρὸς τὸν φίλον αὐτοῦ Κ.

Μὲ ἄκραν θλίψιν τῆς ψυχῆς μου ἀνέγνωσα ὅσα με γράφεις περὶ τοῦ πολιτεύματος τῶν Ἑλλήνων καὶ μάλιστα τῶν εὐκαταστάτων πρὸς τὰ κυβερνητικὰ πράγματα. Ἡ θλίψις μου βέβαια ἤθελεν εἶναι ἀπαρηγόρητος, ἐὰν πεποισθῶ εἰς τὴν ἐγνωσμένην ἀρετὴν, τὸ φιλόπατρι καὶ τὴν φρόνησιν τοῦ ἀξίου Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, δὲν εἶχον συμφώνως με σὲ χρηστὰς ἐλπίδας ὅτι διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ ἐπιμονῆς τῆς Α. Ε. θέλει εἰσαχθῇ ἐντὸς ὀλίγου ἡ εὐνομία καὶ ἡ ἀγάπη τῆς δικαιοσύνης εἰς τὴν ὡραίαν πατρίδα μας, τόσον ἀνηλεῶς παρὰ τῶν κακῶν μέχοι τοῦδε κατατρεπτομένην.

Εἶναι τῶντι, φίλε, ἄξιον μεγάλης ἀπορίας, πῶς ἐνῶ ὅλοι ἐν γένει οἱ Ἕλληνες ἐπιθυμοῦν τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος, τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ ἔθνους καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐσωτερικῆς ἑμιταξίας, κάνεις ἢ ὀλιγώτατοι μόνον δείχνουν κάποιαν προθυμίαν νὰ συντελέσουν εἰς τὰ μέσα, αἵτινα μόνον δύνανται νὰ μᾶς ὁδηγήσουν εἰς τὸν ποθούμενον τοῦτον σκοπόν! Ὅλοι γνωρίζουν ὅτι χωρὶς χρημάτων τίποτε δὲν κατορθύεται, καὶ μόνον τοῦτο προτιμοῦν καλῆτερα νὰ ἔχουν τὰ χρήματά των θαμμένα εἰς τὴν γῆν ἢ κατὰ κλεισμένα εἰς τὰ κιβώτιά των, παρὰ νὰ συνδράμουν με ἀνάλογον ἴσον ὄφελος, καὶ χωρὶς παραμικρότερον κίνδυνον,

εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Κυβερνήσεως! Ὑπομονή, ἐὰν ἔβλεπ τὴν Ἑλλάδα κινδυνεύουσαν ἢ τὰ δημόσια χρήματα καὶ ἐξοδευόμενα· ἀλλ' ὅταν κάνεν ἀπ' αὐτὰ δὲν ἐμποροῦν προφασισθῶν, τί τοὺς ἐμποδίζει; στοχάζονται ἴσως αἱ διακαεῖς παρακινήσεις καὶ οἱ ἀκάματοι κόποι τῆς Κυβερνήτου ὑπὲρ τῆς εὐπορίας τοῦ Ταμείου ἔχουν ἄλλο παρά τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἔθνους σκοπόν; ἀπατῶν οἱ ταλαίπωροι ἀπάτην μεγαλωτάτην. Ὁ ἐνάρετος οὗτος καὶ γενναῖος ἀνὴρ, Ἕλλην καὶ τὸ γένος καὶ τὴν ψυχὴν ποτὲ δὲν ἔπαυσε νὰ προστατεύῃ καὶ νὰ ἐπαγρευπῇ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ ἔθνους· ἀποδείξεις τούτου εἰς ὅλος ὁλόκληρος καὶ ὁ μερικὸς καὶ ὁ δημόσιος βίος τῆς Ἑλλάδος. Ἐν ἀπὸ τὰ ἀληθῆ δείγματα τῆς φιλογενείας του εἰς τὸ ἐφεξῆς διήγημα, τὸ ὁποῖον διατρίψας πρὸ δύο ἐτῶν εἰς τὴν Μαρμαρῶνιν ἔμαθον, καὶ σπεύδω νὰ σε κοινοποιήσω πρὸς εὐχαρίστησίν σου.

Οἱ καλοὶ οἱ τῆς Μαρμαρῶνιν εἶναι ἀποικία Ἑλληνικὴ καταγομένη ἀπὸ τὴν Κριμέαν. Κυριευόντες πρὸ τῶν αἰώνων παρὰ τῶν Τατάρων ἔχασαν σχεδὸν διόλου τὴν μητρικὴν γλῶσσάν των· τὰ ἀναριθμητὰ ποιμνία των καὶ ἡ γεωπονία εἶναι τὸ ἔργον των. Πρὸ ἑνδεκα περίπου ἐτῶν δέλων ὁ μακαρίτης αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος νὰ συστήσῃ μιαν Ἑλληνικὴν ἀποικίαν εἰς τὰ περίξ τῆς Μαρμαρῶνιν ἔπεμψεν ἐπιτήδες ἀνθρώπων διὰ νὰ γνωρίσῃ τὴν εἰς τοῦς Μαρμαρῶνιν ἀναγκαιοῦσαν γῆν καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὰ ὅρια αὐτῆς. Οὗτοι βλέποντες τὸν ἀπεσταλμένον τοῦτο νὰ ἐρευνᾷ τὰς ἀνάγκας των καὶ νὰ καταγράψῃ τὰ ποιμνία των, ἀγνοοῦντες τὸν ἀληθινὸν σκοπὸν ὑποπτεύθησαν μὲν εἶναι σκοπὸς νὰ ἐπιβάλλουν φόρον τινὰ εἰς αὐτὰ, διὰ τὸν ἀπεσιώπησαν τὸν ἀληθινὸν ἀριθμὸν τῶν ζώων των, ὁμολογῶντες μόνον τὸ ἐν τέταρτον τῶν ὄσων ἀληθῶς ἐξουσιάζον ἀπατηθῆς τοιοιτοτρόπως ὁ ἀπεσταλμένος ἔδωκεν ἀναφορὰν εἰς τὸν Αὐτοκράτορα ὅτι ὅλη ἐκεῖνη ἡ περιχὴ τῆς γῆς ἦτο περιττὴ εἰς τοὺς Μαρμαρῶνιν, καὶ ἐπομένως εἴδοντες νὰ συστήσῃ πλησίον ἐκεῖ τὴν εἰρημένην Ἑλληνικὴν ἀποικίαν. Τοῦτο μαθόντες μετὰ ταῦτα οἱ Μαρμαρῶνιν ἀπέστειλαν δύο ἀπεσταλμένους ἐκ τῶν συμπολιτῶν των εἰς τὴν Πετρούπολιν, διὰ νὰ παραστήτουν εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τὴν ἐπαπειλοῦσαν αὐτοὺς φρικτὴν ζημίαν. Οἱ ἀπεσταλμένοι οὗτοι ἐπάτυχισαν πολλάκις νὰ παρουσιάσουν καὶ παρατήσῃ τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' εἰς μάτην, διότι ποτὲ δὲν ἐδόθη ἀκρόασις παρὰ τῶν Ὑπουργῶν εἰς τὰ λεγόμενά των. Εἰς τοιαύτῃ ἀπελπισίαν εὐρισκόμενοι ἐσυμβουλευθῆσαν μιαν τὴν ἡμερῶν τὸν ἐν Πετρούπολει γνωστὸν κύριον Καλλέργη, ὅστις τοὺς ἐσυμβούλευσε νὰ ἀναστρέψουν πρὸς τὸν Κόμητα Καποδίστριαν τὸν πόνον των. Οὗτοι ὁδηγούμενοι παρὰ τὸν κύριον Καλλέργη ὑπῆγαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κόμητος, καὶ εἶπον τὸν κλήτορα ὅτι δύο Ἕλληνες ἐπιθυμοῦν νὰ ἐμιλήσῃ μετ' αὐτοῦ. Ὁ Κόμης, πρόθυμος πάντοτε νὰ βλέπῃ καὶ νὰ συντρέχῃ τοὺς ὁμογενεῖς του, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἄδειαν νὰ παρουσιασθοῦν, καὶ μετὰ τὸν φυσικόν του γλυκὺν τρόπον τοὺς ὑπεδέχθη Ἑλληνικὰ “Καλῶς ὀρίστε.” Ὅτι οὗτοι ἀπεκρίθησαν Ῥωστικά, ὁ Κόμης τοὺς ἐρώτησε πῶς δὲν ὁμιλοῦν τὴν γλῶσσάν των! τότε αὐτοὶ τὸν ἐξήγησαν ὅτι σιμὰ εἰς τὰς ἄλλας δυστυχίας, τὸ ὁποῖον ἐπέφερεν εἰς αὐτοὺς ἡ αἰχμαλωσία, ἀπώλεσαν καὶ τὴν γλῶσσάν των. Ὁ Κόμης τοὺς εὐσπλαγχνίσθη καὶ ἀφ' οὗ ἤκουσε τὴν αἰτίσιν των, τοὺς εἶπε νὰ ἐπιστρέψω

Επιστρέψαντες ἔλαβον ἐπιστολὴν διὰ τὴν παρουσιάσασιν πρὸς τὸν Ὑπουργὸν ἀλλ' ὅποια ἐστάθη ἡ ἀπορία των, ὅταν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν εὔρουν τὴν αἰτησίαν των! ἔτρεξαν τότε πρὸς τὴν Κἀγγλὴν ἀναγγέλλοντες τὴν ἐπιτυχίαν τῆς καὶ τὸν ἐπαρακάλεσαν νὰ τοὺς εἰπῇ, τί νὰ Κόμητα εἰς δεῖγμα τῆς εὐγνωμοσύνης των εἶπεν ὅτι ὁ Κόμης δὲν δέχεται ποτε τίποτε, ἀλλ' οὗτοι, ἐπιθυμοῦντες ἐπιμόνως νὰ εὐγνωμοσύνη των, παρεκάλεσαν καὶ αὐτὸς ἀλλέγγην νὰ μεσιτεύσῃ διὰ νὰ τοὺς δοθῇ ἡ καὶ ὁ τόπος των γεννᾷ τὸν καλλήτερον σῖτον Θαλάσσης, νὰ πέμψουν ἕν φορτίον πρὸς τὴν Κόμητος εἰς Κέρκυραν· ἐγέλασεν ὁ κύριος ἐπαναλαβὼν ὅτι ὁ Κόμης δὲν δέχεται ποτε τοὺς ὑπεσχέβη μόνον τοῦτο ὅτι φέλει τὸ ἀναφέρει τὸν Κόμητα, διὰ νὰ τὸν δείξῃ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν, καὶ τὸ αὐτὸ ἀνέφερε· διότι μετὰ παρέλευσιν τινῶν καλέσας αὐτοὺς ὁ Κόμης τοὺς εἶπε: Σᾶς εὐχαριστῶ τὴν ὅποιαν θέλετε νὰ μὲ δώσετε δείξιν τῆς εὐγνωμοσύνης ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ μήτηρ μου ἔχει ἀρκετὸν σῖτον πρὸς τὴν φῆν, ἃς ἰδῶμεν, ἔαν ἐμπορέσωμεν νὰ συμφωνήσωμεν ἡμεῖς, ὥστε καὶ σεῖς νὰ ὠφεληθῆτε, καὶ ἐμὲ νὰ ἀριστήσετε. Τὸν ἀπεκρίθησαν ὅτι εἶναι ἔτοιμοι νὰ κάμουν ἐπιθυμεί. Εὐχαριστῶ τοὺς λέγει ὁ Κόμης. Εἰπότε λοιπὸν πόση εἶναι ἡ τιμὴ αὐτοῦ τοῦ φορτίου σίτου; ἀπεκρίθησαν, ἑσσαράκοντα χιλιάδες ρουβλίων. Ἀπεφασίσαιε, τοὺς ἐρωτᾷ ὁ Κόμης, νὰ ἐξοδεύσετε αὐτὴν τὴν ποσότητα; ναί, τὸν ἀπεκρίθησαν. Τὸ δέχομαι λοιπὸν, τοὺς λέγει τότε ὁ Κόμης· ἀλλ' ἀντὶ νὰ ἐξοδεύσετε τὰ χρήματα τὰ δι' ἐμὲ, παραθέσατέ τα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Πετροπόλεως, καὶ μὲ τὸν ἐτήσιον τόκον αὐτῶν μισθώσατε διδάσκαλον Ἑλληνα διὰ νὰ σᾶς μάθῃ Ἑλληνικά, ὅτι εἶναι ἐντροπὴ νὰ εἰσθε Ἕλληνες καὶ νὰ ἠγασθῆτε τὴν γλῶσσάν σας. Τοιοῦτος εἶναι ὁ πρακτὴρ τοῦ σημερινοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος καὶ αὐτὴ ἦτον ἀνέκαθεν ἡ εἰς τὸ ἔθνος ἀφοσίωσίς του! Ἐὰν δὲ ἐπιθυμῆς νὰ μάθῃς καὶ τίνα ἑκδασιν ἔλαβε πρᾶγμα, μάθε ὅτι οἱ Μαριανοπολίται ἠκολούθησαν τὴν συμβουλὴν τοῦ Κόμητος, ἐμίσθωσαν ἕνα διδάσκαλον Ἕλληνα, καὶ εἰς τὰ 1825, ἐνῶ ἐγὼ εὐρισκόμεν ἐκεῖ, πολλοὶ μιλοῦσαν τὴν γλῶσσάν μας.

Ἐκ Σύρας, τὴν 15 Μαρτίου 1828.

Ὁ φίλος σου Α.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐξ Ἑφημερίδων Ἀγγλικῶν.

Ἐκ Λονδίνου, 10 Μαρτίου.

Ἐγνωτοποιήσαμεν ἤδη τὴν ἀπόφασιν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως τοῦ νὰ ἔχῃ πρὸς ἑαυτὴν μίαν δύναμιν ἐκ 10,000 περίπου ἀνθρώπων διὰ ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν. Ἀλλ' ὅμως ὁ προσδιορισμὸς των δὲν ἐδηλοποιήθη μέχρι τοῦδε ἀξιωματικῶς, οὔτε ἔγεινε συμφωνία κάμμία ἀπὸ τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Γαλλικῆς Κυβερνήσεως τοῦ νὰ στείλῃ στρατεύματα εἰς Πελοπόννησον. (Ταχυδρόμος.)

Λέγεται ὅτι ὁ τῆς Ῥωσσίας Πρέσβυς ἔλαβε χθὲς ἐπιστολὰς ἐκ Πετροπόλεως μετὰ τινος προκηρύξεως, τὸ ὅποιον ἐμπορεῖ τις νὰ εἰπῇ ὅτι ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν κατὰ τῆς Τουρκίας κήρυξιν τοῦ πολέμου. (Σφαῖρα.)

12 Μαρτίου.

Χθὲς ἔφθασεν ἄγγελος μετ' ἐπιστολῶν παρὰ τῆς Ῥωσικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἐξουχότατον Πρίγκιπα Λιεύην. Εἶναι πολλὰ πιθανὸν ὅτι αὐταὶ εἶναι πολλοῦ λόγου ἄξια, καὶ ἐκοινοποιήθησαν παρευθὺς εἰς τὴν Κυβέρνησιν μας. Ὅταν ἡ ἐφημερίς μας ὑπεβλήθη εἰς τὸ πιστήριον, τὸ Συμβούλιον εὐρίσκετο εἰς συνεδρίασιν. Ἐξαγγελθέντος δὲ ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῶν ἐπιστολῶν τούτων ἦτο ἐναντία εἰς τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς μεταξὺ τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Τουρκίας εἰρήνης, τὰ Ῥωσικὰ κεφάλαια ἐξέπεσον ἐπομένως. Κατὰ τὸ παρὸν δὲν ρίψκιν· δυνεύομεν νὰ εἰπώμεν ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ αὐταὶ θέλουν ἀναγκάσει τὸν τόπον τοῦτον νὰ λάβῃ διαμίας ἀποφασιστικὰ μέτρα. Ἀλλὰ, χωρὶς νὰ φανῶμεν ἀλαζόνες, ἐμποροῦμεν νὰ θεβαιώσωμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος θέλει ἀκολουθήσῃ ἐκεῖνο τὸ σύστημα, τὸ ὅποιον θέλει ἀρμόζει καλλήτερα εἰς τὴν τιμὴν καὶ εἰς τὰ ἀληθινὰ τοῦ τόπου συμφέροντα. [Ταχυδρόμος.]

13 Μαρτίου.

Χθὲς ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ κοινὸν ὅτι τὰ εἰς τὸν Πρίγκιπα Λιεύην σταλέντα παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς του γράμματα δὲν ἀπέβλεπον εἰς διατήρησιν τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Τουρκίας. Ἡ Ῥωσικὴ Κυβέρνησις βλέπει ὅτι ἡ Ὀθωμανικὴ προκήρυξις, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ῥωσσίαν, ἀποχωρίζει ὅλως διόλου τὴν περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ζήτησιν, καὶ ὅτι διευθύνει τὰς προπαρασκευὰς, καὶ τὰς κατηγορίας τοῦ Διθανίου, ἐναντίον τῆς Ῥωσσίας, διὰ ἐχθροπραξίας γενόμενας ἀπὸ αὐτὴν μόνην, καὶ ὅχι συμφώνως καὶ κατὰ συμμαχίαν μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας. — Περὶ δὲ τῶν ἐν Ἀκκερμανίῳ ἀκριβολογηθεισῶν συνθηκῶν, ἡ προκήρυξις διίσχυρίζεται ὅτι μέρος μὲν αὐτῶν ἐξεπληρώθη, τὰ δὲ λοιπὰ ἐμελλον νὰ ἐκτελεσθῶσιν. Ἐντεῦθεν νομίζομεν ὅτι ἡ Ὀθωμανικὴ Προκήρυξις ἐμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ τόσον ἀφοριστικῶς ἐφηρμοσμένη εἰς τὴν Ῥωσσίαν, ὥστε τὴν κάμνει νὰ πιστεύσῃ ὅτι προκαλεῖται νὰ λάβῃ ἱκανοποιήσιν τῶν ἀδικημάτων τῆς μὲ μόνην τὴν χεῖρά της χωρὶς ἄλλης συμβουλῆς οὔτε συγκοινωνίας μετὰ τῶν συμμάχων τῆς. Οὐδ' ἐμποροῦμεν νὰ θεωρήσωμεν τὸ πρᾶγμα ὡς ὅλως ἀποφασισμένον, προτοῦ τὸ Συμβούλιον τῆς Πετροπόλεως μάθῃ τὰ φρονήματα τῶν συμμάχων του. — Ἡ μεγάλη ἐγκάλεισις ἡ προκαταρξὶς τῶν ἀδικημάτων, τῆς Ὀθωμανικῆς Προκηρύξεως, εἶναι ἡ παρέμβασις τῶν συμμάχων Δυνάμεων εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα. Ἐπειδὴ δὲ ἐξ αὐτῆς τῆς παρεμβάσεως γίνεται ἡ πρώτη ἀρχὴ τῶν στρατιωτικῶν προπαρασκευῶν τῆς Πορτίας, δὲν ἐμποροῦμεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ Ῥωσσία θέλει στοχασθῇ ὅτι ἔχει τόσον ἀφοριστικὴν αἰτίαν πρὸς τὸν πόλεμον, ὥστε νὰ ὑπεκχωρήσῃ ὁλοτελῶς ἀπὸ τοὺς Συμμάχους τῆς, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν των. Δὲν εἶναι ὅμως ἀδύνατον τὸ νὰ διελαθε τὰ



να διασωσι τὸν Προῦθ, καὶ νὰ τοποθετηθῶσιν ἐπὶ τῆς ἀρκτικῆς ὁχθῆς τοῦ Δουναβέως, διὰ ν' ἀποκόψῃ πᾶσαν προμήθευσιν ἐκ τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαυίας, καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν παρὰ τῶν Τούρκων ἐκπύρθησιν ἐκείνων τῶν ἐπαρχιῶν. Καὶ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐμπορεῖ νὰ ἐκoinοποιήσεν εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν, προσκαλοῦσα αὐτὰς νὰ τὴν γνωστοποιήσουν ὅσα σχέδια εἶχον, ἢ ἤθελον συμφωνήσῃ, διὰ νὰ συμπράξωσι μετ' αὐτῆς.

Τὰ Ῥωσικὰ κεφάλαια ἐξέπεσον ἐκ νέου σήμερον τὸ πρῶτ' πλεόν ἢ κατὰ δύο τοῖς ἑκατὸν. [Ταχυδρέμιος.]

Εἰς τὸ Ἀρχεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν συγκροτοῦνται καθ' ἑκάστην συνεδριάσει τοῦ Συμβουλίου. Ἡ συνεδρίασις τῶν Ὑπουργῶν χθὲς διήρκεσεν ἐπὶ κεῖνα τῶν τριῶν ὥρῶν. [Σημαία.]

Τίποτε θετικὸν δὲν γινώσκομεν ἐνταῦθα, λέγει τὸ ἐκ τοῦ Ἀστεὸς χθεσινὸν γράμμα μας, ὡς πρὸς τὸ εἶδος τῶν κοινοποιήσεων τῆς Ῥωσικῆς Κυβερνήσεως· ἀλλ' ἐπειδὴ εἶναι κοινὴ σχεδὸν διάθεσις τῶν ἀνθρώπων τὸ νὰ θεωροῦν πᾶσαν ἀμφισβητουμένην ὑπόθεσιν ἀπὸ τὸ σκοτεινόν της μέρος, ὀλίγοι εἶναι, εἴτινες δὲν εἰκάζουν περὶ αὐτῶν, ὅτι εἶναι στρατιωτικαί, ἐνῶ τινες τόσον παραλογίζονται ὥστε καταντοῦν νὰ ὑποθέσουν ὅτι ἡ Ῥωσσία κλίνει εἰς τὸ νὰ πολεμήσῃ ἔχρ' μόνον μετ' τὴν Τουρκίαν, ἀλλὰ καὶ μετ' τὴν Ἀγγλίαν ἀκόμη. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶναι σύνηθες νὰ κοινοποιῇται ἡ περίληψις τῶν γραμμάτων εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς πρέσβεις, ἢ κατὰ ταῦτα ἀβεβαιότης ἐμπορεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀκόμη κάμποσον καιρὸν. Μολαταῦτα ὅταν καταπαύσῃ ὁ πρῶτος ἀναδρασμός, ὀλίγον γαλήνιος σκέψις ἐμπορεῖ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν γνώμην, ὅτι ἡ Ῥωσικὴ Κυβέρνησις δὲν εἶναι μολοντοῦτο τόσον μωρὰ, ὥστε νὰ προκαλέσῃ εἰς πόλεμον ὅλον τὸ ἐπίλοιπον τῆς Εὐρώπης διὰ φανερᾶς παραβάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Συνθήκης. (Χρόνος.)

14 Μαρτίου.

Ἡ Ῥωσσία θεωρεῖ ἑαυτὴν εἰς πόλεμον πρὸς τὴν Τουρκίαν δι' ἰδίαν της αἰτίαν, ἐπειδὴ ἡ Πόρτα τὴν ἔδωκε χωριστὴν ἀφορμὴν πολέμου, καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀναγκασμένη νὰ συμβουλευθῇ τοὺς Συμμάχους της, στενῶς περιοριζομένης τῆς συμμαχίας ταύτης εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ῥωσικὴ πολιτικὴ διαβαίνει πάντοτε ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης — ὅτι περὶ πραγμάτων, εἰς τὰ ὅποια ἐνέχεται ἡ τιμὴ της, δὲν συμβουλευεταί εἰμὴ αὐτὴ ἑαυτήν. Παραπονεῖται ὅτι ἡ ἐν Ἀκκερμανίῳ συνθήκη δὲν ἐξετελέσθη παρὰ τῆς Τουρκίας· κατηγορεῖ τὴν Τουρκίαν, ὅτι ἐρέθισε τὴν Περσίαν νὰ τὴν κάμῃ τὸν πόλεμον· ἐκδηλοῖ τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐφέβη ἡ Τουρκία ὡς πρὸς τὰς ἐπαρχίας Βλαχίαν καὶ Μολδαυίαν· ἀναφέρει τὸ παράδειγμα ἐμπορικῶν τινων κακώσεων γενομένων εἰς Ῥωσικὰ πλοῖα κατὰ τὸν Βόσπορον καὶ τὸν Ἑλλήσποντον. Ὅλαι αἱ πρὸς πόλεμον ἀφορμαί, τὰς ὁποίας ἐπαριθμεῖ, εἶναι ἀφορμαί Ῥωσικαί, καὶ εἰς αὐτὴν μόνην ἀνήκει νὰ λάβῃ δίκην. Τὸ πολίτευμα τῆς Τουρκίας ὡς πρὸς τὴν Περσίαν εἶναι ἡ περιφανὴς ἐγκάλεσις. Ἀλλ' ἐνῶ ἡ αἰσθησις τῶν εἰς τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειάν της ὀφειλομένων τὴν ἔκαμε νὰ προσδράμῃ εἰς τὰ ὅπλα ἀφ' ἑαυτῆς μόνη κατὰ τῆς Τουρκίας, θέλει θεωρεῖσθαι μολοντοῦτο πάντοτε ὡς

Σύμμαχος τοῦ τόπου τούτου καὶ τῆς Γαλλίας εἰρηνοποιήσιν τῆς Ἑλλάδος. Ἐντεῦθεν θέλει κοινὸν ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶναι πολὺπλοκος. Τὸ παρὸν ὑπαρξίς πολέμου μεταξὺ τῆς Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας (ὑποτεθέντος τοῦ πράγματος ἀποκαθιστᾷ τὴν ὑπόθεσιν πολυπλοκωτέραν, βάλλει τίς οὖν εἰς τὴν Αὐλὴν τῶν Παρισίων καὶ εἰς τὴν τοῦ Λονδίνου, τὴν ἀνάγκην, ὅχι ξουν, ἀλλὰ νὰ ἐπαναλάβουν καὶ εἰς σκέψιν πολιτικὴν, τὴν ὁποίαν ἡ νέα αὕτη κατάστασις πραγμάτων ἀποκαθιστᾷ ἀναγκαίαν. Ἴσως ἡ Λονδίνου δὲν εὐρέθη ποτὲ εἰς δυσκολωτέραν θέσιν ἢ Γαλλία, οὔτε ἡ Μεγάλη Βρεταννία θέλει πόλεμον. Ἐξεναντίας ἡ μεγάλη των ἐπιθυμία χρεῖα των εἶναι νὰ διατηρήσουν τὴν εἰρήνην καὶ νὰ εἴπωσιν ὅτι ἡ Ῥωσσία δὲν ἔχει ἰκανὴν πόλεμον, ἐμποροῦν νὰ ὁμολογήσουν ὅτι ἡ κατὰ τῆς ἐν τῇ Εὐρώπῃ Τουρκικῆς Δυνάμεως δὲν ἐπὶ ἀπὸ κάμμιαν ἐξ αὐτῶν. Ἐὰν ἡ εἰρήνη ἐμὴ διατηρηθῇ ἀπὸ τὰς δύο Δυνάμεις, ἐντίμως, διατηρηθῇ ὁ δὲ πόλεμος, ὅστις πάντοτε, ὅταν ἐπιφέρῃ, γίνεται μετ' ἀντιστάσεως, δὲν ἐπιχειρησθῇ πρῶτον νὰ γένῃ πρόδηλον, πασίγνωστον ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τὸν ἀποφύγωσιν.

Ὁ τῆς Ῥωσσίας Πρέσβυς Πρίγκιψ Λιεύνην χθὲς ἀκρόασιν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος. (Ταχυδρέμιος.)

Μετοχοὶ τῆς Ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπεζῆς	
17 Μαρτίου. Οἱ Κύριοι Λέων Μεστινέξης	
τάλλαρα Ῥεγγίνας	300.
Ἀναγνώστης Κοπανίτζας Διστήλα	100.
Νάκος Πανουργιάς, ὁ στρατηγός,	
τάλλαρα Ῥεγγίνας.	320.
20. Φραγκίσκος Α. Ἀστιγξ φλω-	
ρία Βενέτικα 850 φέροντα	1898:
Ἀλέξανδρος Ῥόση, ὁ ὑπὸνέτης του.	200.
Οἱ ἐν Αἰγίνῃ κατοικοῦντες Ψαρ-	
ριανοὶ	2988:
22. Δημήτριος Πλαπούλας, ὁ στρατηγός.	500.
Ἰωάννης Κωλοκοτρώνης	400.
28. Ἀλέξανδρος Κοντόσταυλος	5000.
Ὁ Κόμης Βιάρος Α. Καποδίσ-	
τριας διὰ δέκα ἀνώνυμα ὑποκείμενα	4336.
Κωνσταντῖνος Γεροστάθης	480.
Κωνσταντῖνος Σ. Μόστρας	200.
Χριστόδουλος Παλιαμιθᾶς	100.
Ἀλέξανδρος Ζαβογιάννης.	500.
Σπυρίδων Δήμας	96.

Μετοχοὶ εἰς Προῖον νῆα.

19 Μαρτίου. Οἱ Κύριοι Χρῖστος Βλάσσης,	
εἰς τὸν καιρὸν τῆς συνάξεως τῆς	
σλαφίδος, δι' στήλα	
	200.
Ἰωάννης Ζωϊόπουλος ὁμοίως	120.
30. Ἐμμανουὴλ Μελετόπουλος καὶ	
νῆς ὁμοίως	500.
Δωρεαὶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Χρηματιστικὴν	
Τράπεζαν.	
Ἀντώνιος Μ. Ἀντωνόπουλος	
Γρ. 5000, φέροντα δι' στήλα	
	533: